

JAPANESISKA SAGOR

Sparfven med den Klippta Tungan.

PÅ SVENSKA AF KONNI ZILLIACUS.

Wentzel Hagelstams Förlag Helsingfors

T. HASEGAWA'S TRYCKERI
10 HIYOSHICHO,
TOKYO.

Förord till den elektroniska utgåvan

Denna japanesiska saga med originaltitel *Shitakiri suzume*, översatt till svenska av **Konni Zilliacus** (1855-1924), har digitaliserats av **Universitet i Oslo** och i sin helhet anpassats till Projekt Runeberg 15 november 2014 av Ralph E.

Sparfven med den Klippta Tungan.

EN gammal gubbe och hans hustru, som för mycket länge sedan lefde i Japan, hade entam sparf, den de höllo mycket af och vårdade på det bästa. En dag, då deras grannes hustru, en elak, gammal käring, gjort i ordning en skål stärkelse för att stärka kläder, kom sparfven och åt upp stärkelsen. Stor var skadan visst inte, men den elaka käringen blef dock så rasande att hon fångade sparfven och klippte af dess tunga, hvarpå hon lät den flyga bort.

Då dess egare hörde hvad som händt sörjde de bittert och begåfvo sig båda ut att söka den stackars sparfven. De vandrade öfver bärg och slätter, genom skogar och dalar,letande efter sin sparf och ropande dess namn, men länge förgäfves. Slutligen mötte de den på ett bärgoch sparfven blef så glad öfver återseendet att den genast förde dem till sitt hus och välkomnade dem på det bästa. Sparfhustrun hemtade omedelbart ett käril med vatten så att de kunde tvätta vägdammet från sina fötter. Och sedan de det gjort blef där gästabud med fisk och ris och

sake, eller risvin, och mycket annat godt. De åto och drucko allt hvad de kunde och blefvo alla så muntra att sparfven till sist hoppade upp och dansade sparfvedansen för att roa sina kära gäster. Men då det led mot aftonen sadedessa att de måste gå hem och då hemtade sparfven fram två korgar med lock.“Jag vill gifva er en afskedsgåfva,” sade han. “Hvilken vill ni hafva, den tunga eller den lätta?” “Gif oss den lätta korgen,” svarade gästerna, “vi äro gamla och kunna lättare bära den.” Sparfven gaf dem den lättare korgen och de båda gamla vandrade hem med den. Där öppnade de sin korg och funno hela rullar af dyrbart siden samt guld, silfver och juveler utan ända. Ju mera de togo ut ur den förtrollade korgen, desto mera fanns där kvar så att de på en gång blefvo mycket rika genom sparfvens frikostighet.

Den elaka käringen blef utom sig af afund då hon såg allt detta och begaf sig genast själf på väg föratt besöka sparfvarna. Hon fann lätt deras hus och sökte ställa sig in hos dem med söta ord och vänliga later. Och ehuru sparfven alls inte visade sig förtjust öfver besöket bad hon honom likväl till sist om någonting att taga med sig till minne däraf. Då hemtade sparfven fram två dylika korgar som förut och bad henne välja en af dem. Den snåla käringen trodde att den större korgen självfallet också innehöll större rikedomar, hvarför hon genast valde den och begaf sig på väg med den tunga korgen på ryggen. Det var endastmed största svårighet hon förmådde bära den, men tanken på skatterna hon trodde den innehålla uppmuntrade henne att fortsätta.Slutligen kom hon hem och skyndade att öppna sin korg. Men där funnos alls inga skatter, utan i stället hoppade en hop otäcka troll ut ur den ocoh sleto den elaka käringen i stycken till straff för hennes grymhet mot sparfven.